

heden forholder sig saaledes, at gennem denne Lov ryster ogsaa selve Samfundet en Pligt af sig, som nu paahviler det, nemlig den Pligt, at forsørge de Invalider, som ikke kunne forsørge sig selv, gennem Fattigvæsenet. Samfundet kaster herved en ikke ubetydelig Byrde af sig og lægger den uden tilstrækkelig solid Motivering over paa Arbejdsgiverne i ganske bestemte Erhverv. — Det var vore Ændringer af principiel Betydning. Jeg skal nu sige nogle faa Ord om de andre, som ere af den Beskaffenhed, at de tilsigte — naar vore principale Ændringer, hvad vi jo maa vente, ere forkastede — da at søge at forbedre dette Forslag, som det nu en Gang er. I den første af disse Ændringer staa: I andet Stykke Linje 6 indsættes efter Arbejderen Ordet „faktisk.“ Det er en ret beskeden eller næsten tam Ændring, som der næppe behøver at føres noget stærkt Forsvar for. Man vil se, at i den Paragraf, hvortil Ændringen er stillet, fremhæves det i Linjen ovenfor, at den Forsikring, som ellers tilkommer en Arbejders Enke, skal, hvis han ikke efterlader sig Enke, tilfalde hans Børn eller andre, som han faktisk forsørgede. Naar man nu har villet tillægge Arbejderforsikringsraadet en saa vidtgaaende Myndighed, at det endogsaa kan bestemme, at Arbejderens Erstatning skal tilfalde andre end hans nærmere Slægtninge, naar han blot forsørgede dem, foreslaa vi her med Hensyn til disse andre, som han forsørgede, indskudt det ene Ord „faktisk“, for at det dog i det mindste kan siges, at det skal være godtgjort eller bevisligt, at han har forsørget vedkommende. Ændringsforslagene under Nr. 13 a og b ere stillede til Bygningsbestemmelserne i § 4 A Punkt 4. a. Det er den bekendte og meget omtalte Bestemmelse om de 1-Etages Huse, vi ville ændre. Den har jo nu faaet den Form, at nogle 1-Etages Huse gaa ind under Loven; medens andre falde uden for Loven; og de, der gaa ind under Loven, ere saadanne Huse, som staa i andre Erhvervs Tjeneste end Landbrugets, medens de, som slippe uden for Loven, ere dels alle Beboelseshuse, dels de Huse, der staa i Landbrugserhvervs Tjeneste. Det forekommer mig ikke, at den Affattelse er heldig, det forekommer mig, at man maa gaa en af to Veje: Enten maa man lade alle 1-Etages Huse gaa ind under Loven, eller ogsaa maa man lade alle 1-Etages Huse blive uden for Loven. Dertil sigte de to Ændringsforslag, der ere stillede af os. Principalt

anbefale vi da, at alle 1-Etages Huse gaa ind under Loven, fordi vi ikke indse, at der i Virkeligheden kan gjøres gældende, at Arbejdet paa disse Huse er mindre farligt — jeg vil ikke sige end Arbejdet paa fler-Etages Huse, men mindre farligt end Arbejdet inde i et Værelse; og naar man foreslaar, hvad vi ikke have noget imod, at Arbejde inde i Værelser skal gaa ind under Loven, naar det blot udføres paa et Stillads, eller hvad dermed kan ligestilles, eller f. Eks. paa et Bræt, lagt paa et Par Tønder eller lignende — saa forekommer det os ganske underligt, at Arbejde oppe paa Rygningen af et 1-Etages Hus ikke falder ind under Loven, navnlig med den Motivering, at det ikke anses for farligt nok. Det forekommer os altsaa, at al Konsekvens taler for, at alle 1-Etages Huse falde ind under Loven. Dertil sigter vort Ændringsforslag under Nr. 3 a. Men dersom man ikke vil gaa med dertil, dersom man forkaster den Ændring, foreslaa vi i Ændringsforslag under Nr. 13 b., at man fritager alle 1-Etages Huse for at komme ind under Loven, saaledes at den efter vor Mening odiose Form, som Bestemmelsen nu har faaet — den nemlig, at den fritager ikke alene alle Beboelseshuse, men ogsaa et enkelt Erhvervs Bygninger, medens alle andre Erhvervs Bygninger gaa ind under Loven — kan borttages. Vi finde, at denne Bestemmelse, som er en virkelig Plet paa Loven, en Bestemmelse, som ikke kan forsvares paa nogen rationel Maade, men kun kan forsvares paa en Maade, som jeg haaber man ikke vil forsvare den paa, nemlig saaledes, at man siger: Vi ville sørge for at holde Byrden borte fra vort Erhverv, derimod have vi ikke noget imod, at man lægger den paa alle andre Erhverv. Vort Ændringsforslag under Nr. 15 til Punkt 10 er en ren Redaktionsændring, for saa vidt da vor principale Ændring under Nr. 12 bliver forkastet. Skulde den blive vedtagen, saaledes at Næringsprincippet gaar ud af § 3, ja, saa er det i sin Orden, at de Ord blive staaende, som nu staa i Punkt 10, vedrørende Mølle drift — nemlig Tilføelsen „drevne som selvstændig Næringsdrift“ — thi saa bliver det alene Mølle drift, som holdes uden for Loven, naar den ikke drives som Næringsdrift. Hvis derimod Ændringen under Nr. 12 forkastes, saaledes at Næringsprincippet bliver staaende i § 3, saa er det i Virkeligheden, som det er indrømmet fra flere Sider, overflødigt at gentage noget derom i Punkt 10, saa bliver denne Ændring kun en redaktionel